

Tolkningsfråga

Ska artikel 401 i rådets direktiv 2006/112/CE av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, tolkas så, att mervärdesskatt och stämpelskatt (på hyresavtal för rörelsefastigheter i den mening som avses i artikel 40 och artikel 5.1 a bis i taxan i bilaga 1 till presidentdekret nr 131 av den 26 april 1986) kan påföras kumulativt, eller ska sistnämnda skatt karaktäriseras som en omsättningsskatt?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 31 oktober 2016 – J. Klein Schiphorst mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Mål C-551/16)

(2017/C 030/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. Klein Schiphorst

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Tolkningsfrågor

1) Får den behörighet som medlemsstaterna ges i artikel 64.1 c i förordning nr 883/2004 ⁽¹⁾, med beaktande av artiklarna 63 och 7 i förordning nr 883/2004, syftet med och tillämpningsområdet för förordning nr 883/2004 och den fria rörligheten för personer och arbetstagare tillämpas så, att en begäran om förlängning av exporten av en arbetslöshetsförmån i princip ska avslås, såvitt inte Uwv [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen] anser att de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, exempelvis om det bevisligen finns konkreta utsikter till arbete, gör det orimligt att inte bevilja en förlängning av denna export?

Om svaret på denna fråga är nekande:

2) Hur ska medlemsstaterna tillämpa den behörighet som de ges i artikel 64.1 c i förordning nr 883/2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 3 november 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Mål C-558/16)

(2017/C 030/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Övrig part: Sven Mahnkopf

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.1 i förordning nr 650/2012⁽¹⁾ tolkas så, att förordningens tillämpningsområde (arv efter avliden) också omfattar nationella bestämmelser som, såsom 1371 § stycke 1 i den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) reglerar förmögenhetsrättsliga frågor efter en makes död genom att höja den efterlevande makens lagliga arvslott?
- 2) För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande, ska artiklarna 68 punkt 1 och 67.1 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den efterlevande makens arvslott i sin helhet får tas med i det europeiska arvsintyget, även om denna till en del följer av en höjning av den lagliga arvslotten i enlighet med en sådan förmögenhetsrättslig bestämmelse som 1371 § stycke 1 BGB?

Om denna fråga i princip ska besvaras nekande, kan den ändå i undantagsfall besvaras jakande när

 - a) arvsintyget enbart har som syfte att i en annan medlemsstat fastställa arvingars rättigheter till arvlåtarens där befintliga tillgångar, och
 - b) avgörandet avseende arvet (artiklarna 4 och 21 i förordning nr 650/2012) och – oavsett vilken lagvalsbestämmelse som används – frågan om makarnas förmögenhetsförhållande regleras enligt samma nationella rättsordning?

- 3) För det fall att frågorna 1 och 2 ska besvaras nekande, ska artikel 68 punkt 1 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den efterlevande makens arvslott, som höjts på grundval av förmögenhetsrättsliga bestämmelser, får tas med i sin helhet i det europeiska arvsintyget men på grund av nämnda höjning enbart i upplysande syfte?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, s. 107).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 14 november 2016 – Grupo Norte Facility S.A. mot Angel Manuel Moreira Gómez

(Mål C-574/16)

(2017/C 030/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grupo Norte Facility S.A.

Motpart: Angel Manuel Moreira Gómez

Tolkningsfrågor

- 1) Ska mot bakgrund av principen om likvärdighet mellan visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare, en uppsägning av ett anställningsavtal på grund av "objektiva omständigheter" enligt artikel 49.1 c ET och en uppsägning på sakligt grund enligt artikel 52 ET anses vara "jämförbara situationer", och innebär därmed skillnaden i ersättning mellan dessa båda fall att visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare behandlas olika, vilket är otillåtet enligt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP⁽¹⁾?